

The Cat and the Birds

Hearing that the Birds in an aviary were ill, a Cat went to them and said that he was a physician, and would cure them if they would let him in.

"To what school of medicine do you belong?" asked the Birds.

"I am a Miaulopathist," said the Cat.

"Did you ever practise Gohomoeopathy?" the Birds inquired, winking faintly.

The Cat took the hint and his leave.

The Wolf and the Shepherds

A Wolf passing a Shepherd's hut looked in and saw the shepherds dining.

"Come in," said one of them, ironically, "and partake of your favourite dish, a haunch of mutton."

"Thank you," said the Wolf, moving away, "but you must excuse me; I have just had a saddle of shepherd."

The Man and the Eagle

An Eagle was once captured by a Man, who clipped his wings and put him in the poultry yard, along with the chickens. The Eagle was much depressed in spirits by the change.

"Why should you not rather rejoice?" said the Man. "You were only an ordinary fellow as an eagle; but as an old rooster you are a fowl of incomparable distinction."

The Poet's Doom

An Object was walking along the King's highway wrapped in meditation and with little else on, when he suddenly found himself at the gates of a strange city. On applying for admittance, he was arrested as a necessitator of ordinances, and taken before the King.

"Who are you," said the King, "and what is your business in life?"

"Snouter the Sneak," replied the Object, with ready invention; "pick-pocket."

The King was about to command him to be released when the Prime Minister suggested that the prisoner's fingers be examined. They were found greatly flattened and calloused at the ends.

"Ha!" cried the King; "I told you so!—he is addicted to counting syllables. This is a poet. Turn him over to the Lord High Dissuader from the Head Habit."

"My liege," said the Inventor-in-Ordinary of Ingenious Penalties, "I venture to suggest a keener affliction.

"Name it," the King said.

"Let him retain that head!"

It was so ordered.

The Noser and the Note

The Head Rifler of an insolvent bank, learning that it was about to be visited by the official Noser into Things, placed his own personal note for a large amount among its resources, and, gaily touching his guitar, awaited the inspection. When the Noser came to the note he asked,

Η Γάτα και τα πουλιά

Μαθαίνοντας ότι τα πουλιά ενός εκτροφείου ήταν άρρωστα, μια Γάτα πήγε εκεί και τους είπε ότι είναι γιατρός κι ότι θα τα κάνει καλά αν την αφήσουν να μπει μέσα.

"Σε ποια σχολή της ιατρικής ανήκεις;" ρώτησαν τα Πουλιά.

"Είμαι μιουλοπαθητικός" είπε η Γάτα.

"Εφάρμοσες ποτέ σου την

ξεκουμπιδοπαθητική;" ρώτησαν τα πουλιά μισοκλείνοντας το μάτι.

Η Γάτα έπιασε τον υπαινιγμό και πήρε τα παπούτσια της στο χέρι.

Ο Λύκος και οι Βοσκοί

Ένας Λύκος περνούσε έξω από μια τσοπάνικη καλύβα και είδε τους βοσκούς να γευματίζουν.

"Κόπιασε" του είπε ο ένας ειρωνικά, "για να σε φιλέψουμε το αγαπημένο σου φαγητό, μπουτάκι αρνίσιο".

"Ευχαριστώ" είπε ο Λύκος ξεμακραίνοντας, "αλλά δε θα μπορέσω. Μόλις έφαγα φιλέτο τσοπανίσιο."

Ο Άνθρωπος και ο Αετός

Κάποτε ένας Αετός αιχμαλωτίστηκε από έναν Άνθρωπο, ο οποίος του ψαλίδισε τα φτερά και τον έβαλε στον ορνιθώνα μαζί με τα κοτόπουλα. Η αλλαγή αυτή έριξε τον Αετό σε μαύρη κατάθλιψη.

"Και γιατί να μη σε χαροποιεί αυτό το γεγονός;" είπε ο Άνθρωπος. "Σαν Αετός, ήσουν πολύ μπανάλ, ενώ σαν γερο-πετεινός είσαι ένα εξόχως διακεκριμένο πουλερικό."

Η καταδίκη του Ποιητή

Ένα Υποκείμενο περπατούσε στη βασιλική δημοσιά φορώντας πολλή περισυλλογή και σχεδόν τίποτ' άλλο.

Άξαφνα βρέθηκε μπροστά στις πύλες μιας περιέργης πόλης. Όταν ζήτησε να του επιτραπεί η είσοδος, συνελήφθη για παρενόχληση των αρχών και οδηγήθηκε μπροστά στο Βασιλιά.

"Ποιος είσαι;" ρώτησε ο Βασιλιάς, "και ποιο είναι το επάγγελμά σου στη ζωή;"

"Μυτόγκας ο Αχρείος" αποκρίθηκε το Υποκείμενο με ετοιμόλογη έμπνευση, "πορτοφολάς".

Ο Βασιλιάς ετοιμαζόταν να διατάξει την απελευθέρωσή του, όταν ο Πρωθυπουργός πρότεινε να εξεταστούν τα δάχτυλα του κρατουμένου. Βρέθηκαν πολύ πλακουτσωμένα και με κάλους στις άκρες.

"Αχά!" φώναξε ο Βασιλιάς. "Καλά το έλεγα εγώ! Έχει τη manía να μετράει συλλαβές. Είναι ποιητής. Στείλτε τον στο Λόρδο Υψηλό Αναστολέα της Κεφαλοφορικής Συνήθειας."

"Αφέντη μου" είπε ο Τακτικός Επινोητής Σατανικών Ποινών, "τολμώ να προτείνω ένα οδυνηρότερο βασανιστήριο."

"Και ποιο είναι;" ρώτησε ο Βασιλιάς.

"Αφήστε τον να κρατήσει αυτό το κεφάλι."

Έτσι και διατάχθηκε.

Ο Ψαχουλευτής και το Γραμμάτιο

Ο Ιθύνων Λωποδύτης μιας αφερέγγυας τράπεζας, μαθαίνοντας ότι επρόκειτο να δεχτεί την επίσκεψη του επίσημου Ψαχουλευτή των Πραγμάτων, τοποθέτησε ένα δικό του προσωπικό γραμμάτιο στο χαρτοφυλάκιο της και, χαϊδεύοντας ευδιάθετα την κιθάρα του, περίμενε την

"What's this?"

"That," said the Assistant Pocketeer of Deposits, "is one of our liabilities."

"A liability?" exclaimed the Noser. "Nay, nay, an asset. That is what you mean, doubtless."

"Therein you err," the Pocketeer explained; "that note was written in the bank with our own pen, ink, and paper, and we have not paid a stationery bill for six months."

"Ah, I see," the Noser said, thoughtfully; "it is a liability. May I ask how you expect to meet it?"

"With fortitude, please God," answered the Assistant Pocketeer, his eyes to Heaven raising—"with fortitude and a firm reliance on the laxity of the law."

"Enough, enough," exclaimed the faithful servant of the State, choking with emotion; "here is a certificate of solvency."

"And here is a bottle of ink," the grateful financier said, slipping it into the other's pocket; "it is all that we have."

επιθεώρηση.

Όταν ο Ψαχουλευτής έφτασε στο γραμμάτιο ρώτησε: "Τι είναι αυτό;"

"Αυτό", είπε ο Υποστηρικτής των Καταθέσεων, "είναι ένα από τα στοιχεία του παθητικού μας."

"Του παθητικού;" αναφώνησε ο Ψαχουλευτής. "Όχι, όχι, του ενεργητικού. Ασφαλώς αυτό εννοείτε."

"Στο σημείο αυτό σφάλλετε", εξήγησε ο Υποκαταχραστής.

"Το γραμμάτιο αυτό γράφτηκε στην τράπεζα με δική μας πένα, μελάνι και χαρτί, και έχουμε απλήρωτο το

λογαριασμό της γραφικής ύλης επί έξι μήνες."

"Α, μάλιστα" είπε ο Ψαχουλευτής σκεφτικά. "Είναι στοιχείο του παθητικού. Μπορώ να ρωτήσω πώς

περιμένετε να το καλύψετε;"

"Με καρτερία, αν θέλει ο Θεός" απάντησε ο Υποκαταχραστής υψώνοντας το βλέμμα στους ουρανούς.

"Με καρτερία και αταλάντευτη εμπιστοσύνη στη χαλαρότητα του νόμου."

"Αρκετά, αρκετά" αναφώνησε ο πιστός υπηρέτης του κράτους πνιγμένος από τη συγκίνηση. "Ιδού ένα πιστοποιητικό φερεγγυότητας."

"Ιδού και ένα μελανοδοχείο" είπε γεμάτος ευγνωμοσύνη ο τραπεζίτης γλιστρώντας το στην τσέπη του Ψαχουλευτή, "είναι το μόνο πράγμα που έχουμε."